

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 22/06
23.03.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Jasminke Stanojević, Vesne Popović, Mirjane Grubić i Milomira Nikolića, članova veća, u parnici iz radnog odnosa tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tužene Republike Srbije – Ministarstva unutrašnjih poslova, koju zastupa Republički javni pravobranilac, radi poništaja rešenja, odlučujući o reviziji tužioca izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž1. br. 1437/05 od 01.06.2005. godine, u sednici održanoj 23.03.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tužioca izjavljena protiv presude Okružnog suda u Beogradu Gž1. br. 1437/05 od 01.06.2005. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu Gž1. br. 1437/05 od 01.06.2005. godine odbijena je kao neosnovana žalba tužioca i potvrđena presuda Prvog opštinskog suda u Beogradu P1. br. 802/04 od 10.03.2005. godine kojom je u stavu 1. izreke odbijen tužbeni zahtev za poništaj rešenja tužene 04 br. 118-328/2003 od 22.10.2003. godine kojim je tužiocu prestao radni odnos sa 27.10.2003. godine, na osnovu čl. 45. u vezi sa čl. 34. st. 1. tačka 2. Zakona o unutrašnjim poslovima i rešenje tužene 01/1 br. 9014/2003 od 25.12.2003. godine kojim je odbijen kao neosnovan tužiočev prigovor, a prvostepeno rešenje potvrđeno i zahtev da sud obaveže tuženu da tužioca vrati na rad, na radno mesto koje odgovara njegovoj stručnoj spremi, znanju i sposobnosti, kao neosnovan, a u stavu 2. izreke odbijen zahtev tužioca za naknadu troškova parničnog postupka.

Protiv pravosnažne presude donesene u drugom stepenu tužilac je blagovremeno izjavio reviziju zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijanu presudu, u smislu odredbe čl. 386. ZPP-a („Sl. list SFRJ“, br. 4/77 ... „Sl. list SRJ“, br. 3/02), koji se primenjuje na osnovu odredbe čl. 491. st. 4. Zakona o parničnom postupku („Sl. glasnik RS“, br. 125/04), Vrhovni sud Srbije je našao da revizija nije osnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. tačka 11. ZPP-a, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti, a revizijom se određeno ne ukazuje na druge bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se revizija u smislu odredbe čl. 385. st. 1. tačke 1. i 2. ZPP-a, može izjaviti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, protiv tužioca zaposlenog kod tužene na radnom mestu policajca, pokrenut je krivični postupak rešenjem o sprovođenju istrage Okružnog suda u Vranju Ki. br. 79/03 od 03.07.2003. godine, zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično delo primanja mita iz čl. 254. st. 1. Krivičnog zakona Republike Srbije. Rešenjem pomoćnika načelnika Uprave za zajedničke poslove MUP-a RS 04 br. 118-328/2003 od 22.10.2003. godine tužiocu je prestao radni odnos na osnovu čl. 45 a u vezi čl. 34. st. 1. tačka 2. Zakona o unutrašnjim poslovima. Tužilac je izjavio prigovor koji je rešenjem tužene 01/1 br. 9014/2003 od 25.12.2003. godine odbijen.

Kod tako utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi su pravilno primenili materijalno pravo kada su odbili kao neosnovan tužbeni zahtev za poništaj odluka o prestanku radnog odnosa.

Prema odredbi čl. 45. Zakona o unutrašnjim poslovima („Sl. glasnik RS“, br. 44/91 ... 106/03), radniku u Ministarstvu unutrašnjih poslova prestaje radni odnos ako je pravosnažnom presudom osuđen za krivično delo iz čl. 34. st. 1. tačka 1. ovog Zakona, a može mu prestati radni odnos i ako prestane da ispunjava, odnosno ako se naknadno utvrdi da nije ispunjavao neki od uslova za prijem na rad u državne organe i uslove iz čl. 34. st. 1. tačka 2. ovog Zakona. Odredbom čl. 34. st. 1. tačka 2. ovog Zakona, propisano je da se ne može primiti na rad lice protiv koga se vodi krivični postupak za krivično delo koje se goni po službenoj dužnosti.

Polazeći od činjenice da je protiv tužioca pokrenut krivični postupak zbog osnovane sumnje da je izvršio krivično delo iz čl. 254. st. 1. KZ RS, koje se goni po službenoj dužnosti, a imajući u vidu navedene zakonske odredbe, pravilno su nižestepeni sudovi i po shvatanju Vrhovnog suda zaključili da su nastupili zakonski uslovi za donošenje rešenja o prestanku radnog odnosa tužiocu kao radniku MUP-a, jer prema odredbi čl. 45. Zakona o unutrašnjim poslovima radniku tog organa može prestati radni odnos i ako prestane da ispunjava uslove za zasnivanje radnog odnosa iz odredbe čl. 34. st. 1. tačka 2. istog Zakona.

Neosnovani su navodi revizije da bi tužiocu radni odnos mogao prestati tek ukoliko bi se u krivičnom postupku

dokazala njegova krivica i ukoliko bude osuđen na kaznu zatvora pravosnažnom presudom, s obzirom da sama činjenica pokretanja krivičnog postupka za delo koje goni po službenoj dužnosti predstavlja navedeni osnov za prestanak radnog odnosa.

Kako se ostalim revizijskim navodima ne dovodi se u sumnju zakonitost pobijane odluke, Vrhovni sud je na osnovu člana 393. ZPP-a, odlučio kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st